

Prof. dr hab. Krzysztof Tomczuk Lublin
Zakład Parazytologii i Chorób Inwazyjnych
Katedra Parazytologii i Chorób Ryb
Wydział Medycyny Weterynaryjnej
Uniwersytet Przyrodniczy w Lublinie

dn.27. 02. 2024 r.

Ocena osiągnięć naukowo-badawczych, dydaktycznych i organizacyjnych
Pana dr n. wet. Mirosława Konrada Różyckiego
adiunkta w Katedrze Nauk Przedklinicznych i Chorób Zakaźnych
Wydział Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach
Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu
w związku z postępowaniem w sprawie nadania stopnia naukowego
doktora habilitowanego nauk weterynaryjnych

Podstawa prawna i ocena formalna

Podstawę prawną oceny stanowi Uchwała Rady Dyscypliny Weterynaria nr 18/2023, Wydziału Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu z dnia 15 grudnia 2023 r., oraz pismo Przewodniczącej Rady Dyscypliny Weterynaria Wydziału Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu Pani prof. dr hab. Małgorzaty Pomorskiej-Mól o sygnaturze RND Wet/5/2024, informujące o powołaniu mnie w skład komisji postępowania habilitacyjnego dr Mirosława Różyckiego w dziedzinie nauk weterynaryjnych w dyscyplinie weterynaria w charakterze recenzenta komisji.

Dokumenty zawarte w zbiorczym opracowaniu przedstawionym do oceny przez dr Mirosława Różyckiego stanowią wystarczający materiał do analizy szczególnego osiągnięcia naukowego oraz pozostałej aktywności naukowej, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt. 1-3 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2023 r. poz. 742).

Sylwetka Habilitanta– przebieg pracy zawodowej

Pan dr n. wet. Mirosław Konrad Różycki jest absolwentem Wydziału Medycyny Weterynaryjnej Akademii Rolniczej (obecnie Uniwersytet Przyrodniczy) w Lublinie, gdzie w 1995 roku uzyskał tytuł zawodowy lekarza weterynarii. W latach 1995-1998 – pracował jako pomoc weterynaryjna i następnie jako lekarz weterynarii w Punkcie weterynaryjnym w miejscowości Nielisz. W roku 1996 zatrudniony został w charakterze – młodszego asystenta w Zakładzie Higieny Żywności Pochodzenia Zwierzęcego PIWet-PIB w Puławach. W latach 2000 – 2011 –pracował na stanowisko asystenta w tymże Zakładzie. W 2002-roku uzyskał tytuł specjalisty w dziedzinie; Higiena zwierząt rzeźnych i żywności zwierzęcego pochodzenia. W roku 2011 – decyzją Rady Naukowej Państwowego Instytutu Weterynaryjnego -Państwowy Instytut Badawczy w Puławach, na podstawie rozprawy doktorskiej; „Zastosowanie elektroforezy i reakcji łańcuchowej polimerazy (PCR) do identyfikacji gatunkowości mięsa surowego i poddanego obróbce termicznej” uzyskał stopień doktora nauk weterynaryjnych. W wyniku zmian reorganizacyjnych w 2012 r. został przeniesiony na stanowisko asystenta do Zakładu Parazytologii i Chorób Inwazyjnych PIWet-PIB, gdzie w latach 2018 – 2022 był zatrudniony na stanowisku adiunkta. Od 2022 roku pracuje na stanowisku adiunkta w Katedrze Nauk Przedklinicznych i Chorób Zakaźnych Wydziału Medycyny Weterynaryjnej i Nauk o Zwierzętach Uniwersytetu Przyrodniczego w Poznaniu.

Ocena merytoryczna osiągnięcia naukowego

Jako osiągnięcie habilitacyjne Pan dr n. wet. Mirosław Konrad Różycki przedstawił cykl publikacji zatytułowany: „Opracowanie, wdrażanie i doskonalenie systemu badań w laboratoriach badających żywność pochodzenia zwierzęcego na obecność pasożytów ze szczególnym uwzględnieniem *Trichinella spp.*”. W skład wymienionego cyklu weszło pięć anglojęzycznych, oryginalnych prac naukowych opublikowanych w latach 2020-2022.:

1. Różycki M., Korpysa-Dzirba W, Bełcik A, Bilaska-Zajac E, Karamon J, Sroka J, Zdybel J., Cencek T. Results of Proficiency Testing for *Trichinella* in Poland, 2015–2019. *Journal of Clinical Medicine*. 2021;10(22):5389. DOI: 10.3390/jcm10225389
2. Różycki M., Korpysa-Dzirba W., Bełcik A., Bilaska-Zajac E., Kochanowski M., Karamon J., Sroka J., Cencek T. Validation of the Magnetic Stirrer Method for the Detection of *Trichinella* Larvae in Muscle Samples Based on Proficiency Tests Results. *Foods*. 2022;11(4):525. <https://doi.org/10.3390/foods11040525>

3. Różycki M., Korpysa-Dzirba W., Bełcik A., Bilska-Zajac E., Gontarczyk A., Kochanowski M., Samorek-Pieróg M., Karamon J., Rubiola S., Chiesa F., Cencek T. Validation Parameters of the Magnetic Stirrer Method for Pooled Sample Digestion for *Trichinella spp.* in Hors Meat Based on Proficiency Tests Results. International Journal of Environmental Research and Public Health 2022 [https://doi.org/ 10.3390 /ijerph 192114356](https://doi.org/10.3390/ijerph192114356)
4. Różycki M., Korpysa-Dzirba W., Bełcik A., Pelec T., Mazurek J., Cencek T. Analysis of a Trichinellosis Outbreak in Poland after Consumption of Sausage Made of Wild Boar Meat. Journal of Clinical Medicine. 2022;11(3):485, [https://doi.org/ 10.3390/ jcm11030485](https://doi.org/10.3390/jcm11030485)
5. Różycki M., Bilska-Zajac E., Kochanowski M., Gradziel-Krukowska K., Zdybel J., Karamon J., Wisniewski J., Cencek, T., First case of *Trichinella spiralis* infection in beavers (*Castor fiber*) in Poland and Europe. International Journal for Parasitology Parasites And Wildlife (2020) [https://doi.org/ 10.1016/j.ijppaw. 2019.11.005](https://doi.org/10.1016/j.ijppaw.2019.11.005)

Przedstawione do oceny publikacje wchodzące w skład osiągnięcia habilitacyjnego mają charakter prac zespołowych z udziałem Pana dr Mirosława Różyckiego jako pierwszego autora oraz dodatkowo autora korespondencyjnego w pierwszej i piątej publikacji. We wszystkich pracach Kandydat do stopnia dr hab. deklaruje swój udział jako wiodący, szacując go w przedziale od 75 do 80 %, co zostało potwierdzone przez pozostałych współautorów złożonymi deklaracjami. Całokształt wkładu pracy pierwszego autora polegał na opracowaniu koncepcji i harmonogramu badań, opracowaniu i interpretacji wyników, sformułowaniu wniosków oraz przygotowaniu manuskryptu. Prace wchodzące w skład osiągnięcia habilitacyjnego ukazały się w języku angielskim w czasopismach z bazy JCR, przy czym jedno z czasopism w roku publikowania artykułu utraciło IF. Pozostałe charakteryzowały się wysokim współczynnikiem wpływu, (IF) między 3,174 a 5,940. Łączna punktacja pięciu prac, wchodzących w skład cyklu publikacji powiązanych tematycznie, zgodnie z załączoną analizą bibliometryczną dorobku naukowego wynosi 620 punktów MNiSW/MEiN. Sumaryczny współczynnik wpływu (IF) wynosi 16,738.

Włośnica (trichinelloza) jest jedną z najgroźniejszych zoonoz pasożytniczych zagrażającą konsumentom mięsa na całym świecie. Towarzyszy człowiekowi od czasów prehistorycznych stwarzając zagrożenie zdrowia i życia wielu pokoleń ludzi. Poznanie

szczegółów cyklu rozwojowego tego pasożyta i określenie drogi i źródła zarażenia oraz najprostszych metod diagnostyki tej inwazji znacząco przyczyniło się do ograniczenia występowania zachorowań u ludzi. Dopiero wdrożenie obowiązku badania mięsa wybranych grup zwierząt w kierunku włośnicy oraz postęp w doskonaleniu wykrywania larw włośni w mięśniach znacząco zminimalizował to zagrożenie. Mimo to ryzyko włośnicy u ludzi jest nadal aktualne, przy czym dodatkowo zmieniające się uwarunkowania klimatyczne oraz gospodarcze i organizacyjne w hodowli trzody chlewnej stawiają wyzwania w kierunku wykrywania inwazji szczególnie o niskich intensywnościach. Takie inwazje poza ryzykiem zarażenia człowieka mogą być obecnie odpowiedzialne za stałe utrzymywanie się zagrożenia wśród zwierząt domowych i wolnożyjących. Również częstsze niż wcześniej występowanie inwazji w środowisku sylwatyicznym przekierowuje uwagę badaczy na zwierzęta wolnożyjące jako podstawowy rezerwuuar inwazji włośnicy. Dlatego szerokie badania dotyczące optymalizacji diagnostyki a także różnorodnych nieznanych dotychczas aspektów inwazjologii tej niebezpiecznej pasożytozy są szczególnie cenne. W myśl popularyzowanej obecnie strategii „Jednego Zdrowia - One Health”, przyroda, środowisko i człowiek stanowią wzajemnie źródło oddziaływania co poszerza wgląd w najważniejsze czynniki wpływające na bezpieczeństwo człowieka. Celem szerokich badań Habilitanta w tym zakresie było zatem opracowanie, wdrażanie i doskonalenie systemu badań oceniających biegłość analiz w laboratoriach badających żywność pochodzenia zwierzęcego na obecność *Trichinella spp.* oraz analiza aktualnych zagrożeń tą zoonozą ze szczególnym uwzględnieniem rezerwuuaru typowego dla środowiska sylwatyicznego.

Habilitant wykorzystując wieloletnie doświadczenie w zakresie diagnostyki włośnicy zaprojektował szereg analiz dotyczących poprawy wykrywalności tej inwazji w rutynowych badaniach obejmujących metodę wytrawiania jako jedynie dopuszczalną w krajach Unii Europejskiej. W cyklu składającym się z 5 publikacji wyraźnie zaznaczają się dwie jego części: pierwsza - prace 1-3 i dwie dodatkowe prace 4-5. Przedmiot badań pierwszej jest dość nietypowy. Bada on bowiem nie właściwości patogenu (w tym przypadku nicieni z rodzaju *Trichinella*), a funkcjonowanie polskiego systemu badań urzędowych mięsa w kierunku obecności larw włośni. System taki istnieje w każdym z krajów Unii Europejskiej, a ze względu na wagę zagrożenia stosują go i podejmują wspólne działania z krajami unijnymi również kraje niezrzeszone (rozporządzenie 1375/2015, ISO 18743) i krajowe: Instrukcja GIW 2021). Wymaganą metodą jest metoda wytrawiania próbki zbiorczej wspomagana miesadłem magnetycznym. Wyznaczone przez organy weterynaryjne laboratoria muszą być akredytowane lub przynajmniej wprowadzić w swojej działalności system zarządzania zgodny z normą ISO

17025. Działania te mają zapewnić porównywalność uzyskiwanych wyników zarówno w skali kraju jak i w skali całej Europy. Habilitant wprowadził tu własne modyfikacje: zaproponował sposób umieszczania larw w próbce nie wpływający na możliwości ich wykrycia, a wydłużający okres przeżywania larw oraz wprowadził dodatkowy poziom domieszkowania wynikający z pierwotnej „walidacji” metody przez Gajadhara – 1 larwa/próbkę. Poziom ten nie służy do oceny poszczególnego laboratorium, ale całego zespołu laboratoriów, 75% takich laboratoriów powinno uzyskać wynik dodatni w badaniu tak przygotowanych prób. Podsumowując, w przedstawionych pracach można wymienić dwa główne osiągnięcia:

1. Wprowadzenie na skalę krajową programu badań biegłości (PT) do badań mięsa w kierunku obecności włośni. Autor w pierwszej z prac z cyklu opisuje metodologię przeprowadzania badań PT i poprzez analizę dostarczonych w latach 2015-2019 wyników badań prezentuje efektywność wprowadzonego programu badań PT. W pracy tej Autor wykazał, że skuteczność systemu kontroli mięsa w dużym stopniu zależy od stosowania odpowiednich standardów zapewnienia jakości. W przypadku badań mięsa w kierunku obecności włośni są to m.in. cyklicznie przeprowadzane badania biegłości. Międzynarodowa Komisja ds. włośnicy (ICT) opracowała wytyczne konieczne do zapewnienia jakości (QA) dla organizatorów PT oraz minimalne wymagania dotyczące produkcji próbek do badań biegłości, które powinny umożliwić dokładną ocenę wyników testów w diagnostyce włośnicy. Opracowana przez Habilitanta metoda spełnia wszystkie wymagania i zalecenia zawarte w powyższym dokumencie ICT, zapewniając tym samym oczekiwaną skuteczność systemu kontroli, co potwierdza analiza wyników badań PT opisana w publikacji. Na uwagę zasługuje fakt, że na potrzeby badań biegłości habilitant opracował również podłoże stabilizujące na bazie żelatyny, którego zastosowanie zapewnia długą przeżywalność *T. spiralis* w próbkach, co eliminuje błędy związane z toksycznym działaniem tlenu, transportem i warunkami przechowywania. Metoda wytwarzania tego podłoża (pożywki transportowej) dla żywych larw pasożytów, zwłaszcza *Trichinella* spp. uzyskała status patentu (nr 236775).

2. Charakterystyka parametrów skuteczności metody wytrawiania na podstawie pełnej walidacji przeprowadzonej na bazie wyników badań biegłości laboratoriów rutynowo badających mięso świń i koni na obecność włośni. W dwóch pracach z jednotematycznego cyklu Autor opisuje proces walidacji metody wytrawiania na podstawie wyników badań biegłości laboratoriów rutynowo badających mięso świń i koni na obecność włośni (2 różne matryce, oddzielne laboratoria badające jedną i drugą matrycę, różne liczby wyników w jednej i drugiej grupie). Dla obu matryc określa parametry skuteczności tej metody – specyficzność, czułość; dokładność, niepewność, granica wykrywalności (LOD) i granica oznaczalności

(LOQ). Należy zwrócić uwagę, że pomimo wieloletniego stosowania metody wytrawiania jej walidacja przeprowadzona była jedynie w laboratorium naukowym, czyli w warunkach odmiennych niż posiadają rutynowe laboratoria przy rzeźniach. Habilitant zauważywszy problem niepełnej i niezgodnej z obecnie obowiązującymi przepisami pierwotnej walidacji metody wytrawiania przez jej autora (Gajadhara) postanowił kompleksowo rozwiązać ten problem przeprowadzając walidację na podstawie wyników badań biegłości laboratoriów badających mięso na obecność włośni rutynowo. Dzięki takiemu podejściu odzwierciedlono kształt realnie wykonywanych badań i nie pominięto istotnych kwestii takich jak np. warunki transportu próbek. Osiągnięcia wynikające z tych prac są obecnie podstawą m.in. dla ICT do ustaleń kryteriów akceptacji dla metod alternatywnych, które powinny charakteryzować się parametrami skuteczności metody co najmniej równoważnymi do metody wytrawiania. Jest to pierwsza tego typu walidacja metody parazytologicznej na świecie.

Pozostałe 2 prace nie wiążą się bezpośrednio z główną osią osiągnięcia – nadzorem nad systemem badania mięsa w kierunku włośni i nie znajdują w mojej opinii odzwierciedlenia w tytule osiągnięcia habilitacyjnego. Jest to uwaga sugerująca modyfikację tytułu omawianego osiągnięcia habilitacyjnego. W pracy nr 4 analizowany jest przypadek wystąpienia ogniska włośnicy związanego ze spożyciem kiełbasy z mięsa dzika. Jest to przykład, gdy zawiódł system badania mięsa na włośnię. Co prawda błąd leżał raczej po stronie właściciela tuszy który nie dostarczył odpowiednich próbek do badania. Ciekawe jest natomiast dalsze działanie: Nie przeprowadzono badania sekcyjnego osoby, która zmarła (a mąż tej osoby ciężko przeszedł zarażenie), w związku z czym nie można przypisać włośni jako przyczyny zgonu. I dalej – dzięki temu w statystykach Polska jest krajem, w którym od kilkudziesięciu lat nie było przypadków śmiertelnych włośnicy. Świadczy to o błędach i nieprawidłowościach, które może generować sam system. Wnioskiem płynącym z pracy nr. 4 jest konieczność utrzymania i poprawienia (uszczelnienia) obowiązującego systemu badania mięsa na włośnię i nadzoru nad tym systemem. W pracy nr 5 Autor opisuje przypadek wykrycia włośni w mięsie bobra. Praca ta prezentuje wysoki poziom naukowy z wykorzystaniem zaawansowanych metod laboratoryjnych i stanowi wzorowo udokumentowany opis przypadku. Wnioski płynące z tej pracy wskazują na konieczność prowadzenia ciągłej analizy systemu badania mięsa na włośnię i odpowiedniego reagowania na pojawiające się nowe zagrożenia. Przypadek ten wzbudził dyskusję m.in. nad zmianą przepisów, a także określeniem sposobów pobierania próbek mięsa bobrów (miejsca predylekcyjne i wielkość próbki) i wskazaniem do ewentualnej modyfikacji metody badawczej. Podjęto również dyskusję nad innymi gatunkami mogącymi stanowić

potencjalne zagrożenie np. borsukami. Pokłosiem tych badań jest przygotowanie zmian w prawie na poziomie wytycznych i instrukcji GLW.

Podsumowując znaczenie osiągnięcia habilitacyjnego, należy podkreślić przede wszystkim jego praktyczny charakter, przekładający się bezpośrednio na bezpieczeństwo zdrowia człowieka. Wskazane przez Habilitanta wnioski kreślą wybrane aspekty inwazji włośnicy które obecnie mogą być kluczowymi w ochronie zdrowia publicznego w aspekcie unikania ryzyka włośnicy. W mojej opinii prezentowane osiągnięcie naukowe spełnia wymagania stawiane przez ustawodawcę kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego, zwarte w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2018 poz. 1668 z późniejszymi zmianami).

Ocena dorobku naukowego.

Dorobek naukowy Pana dr Mirosława Różyckiego jest jednorodny tematycznie i spójny, dotyczy głównie zagadnień bezpieczeństwa żywności zwierzęcego pochodzenia. W początkach pracy naukowej Habilitant brał udział w badaniach z zakresu mikrobiologii żywności (szczególnie dotyczące *Listeria monocytogenes*) a także gatunkowości mięsa i produktów mięsnych w aspekcie wykrywania zafałszowań. Cennym osiągnięciem Habilitanta było opracowanie metod elektroforetycznej identyfikacji białek żelatyny w celu unikania zagrożenia związanego z występowaniem BSE. Dodatkowo dr Różycki ma osiągnięcia dotyczące opracowania i wdrożenia metod molekularnych w zakresie badań gatunkowości mięsa surowego i poddanego obróbce termicznej. Wymienione osiągnięcia były podstawą nadania stopnia dr n wet. przez Radę Naukową PIWet PIB w Puławach w 2011 roku. W kolejnym etapie pracy naukowej Habilitant koncentrował się na optymalizacji badania mięsa w kierunku włośnicy. Opracował system badania biegłości w laboratoriach terenowych oraz stworzył Krajowe Laboratorium Referencyjne. Jest autorem wdrożonego elektronicznego systemu raportowania wyników badań biegłości. O trafności tego rozwiązania wskazuje fakt, iż zostało ono skopiowane przez Bundesinstitut für Riskobwertung (BFR) w Berlinie. Praktyczne osiągnięcia Habilitanta zostały dostrzeżone na arenie międzynarodowej. Został włączony do wąskiego grona europejskich specjalistów w zakresie wykrywania włośnicy, w tym do kierownictwa Międzynarodowej Komisji Włośnicowej (ICT). Potwierdzeniem jego pozycji naukowej w zakresie włośnicy jest także współautorstwo licznych publikacji z czołowymi autorytetami światowymi reprezentującymi renomowane ośrodki naukowe.

Od momentu zatrudnienia w Zakładzie Parazytologii Habilitant uczestniczył także w badaniach dotyczących szeregu parazytoz zoonotycznych, w tym wywoływanych przez *Taenia solium*, *Echinococcus multilocularis*, *Anisakis simplex*, *Toxocara spp*, *Toxoplasma gondi*, *Alaria alata* a także badał inwazję *Tritrichomonas foetus*. Prowadził także badania dotyczące metodyki oceny osadów ściekowych pod względem zagrożeń pasożytniczych. Dorobek naukowy Habilitanta obejmuje łącznie (z pracami stanowiącymi osiągnięcie habilitacyjne) 93 artykuły naukowe (w tym 3 monografie, jedna redakcja monografii, 13 rozdziałów w monografiach krajowych i 2 w monografiach zagranicznych). Z ogólnej liczby, 51 prac opublikowanych zostało w czasopiśmie z listy JCR a 6 artykułów w czasopiśmie bez IF. Sumaryczny IF dla całego dorobku naukowego Habilitanta jest wysoki i wynosi 158,085 a liczba punktów MEiN wynosi 4058,5. Wspomniane prace naukowe publikowano głównie w renomowanych czasopiśmie naukowych. Wskaźnikiem wysokiego poziomu naukowej publikacji są liczne cytowania: wg bazy Web of Science -651, wg bazy Scopus - 728, co daje autorowi Indeks Hirsza na poziomie 14. Analizując kompleksowo dorobek naukowy Pana dr Mirosława Różyckiego należy podkreślić, że jest on tematycznie spójny, a Habilitant osiągnął znaczącą pozycję w gronie specjalistów z zakresu włośnicy. W mojej opinii dorobek naukowy kandydata do stopnia naukowego dr hab. zawiera osiągnięcia naukowe stanowiące znaczny wkład w rozwój dyscypliny weterynarii .

Ocena osiągnięć dydaktycznych, popularyzatorskich, organizacyjnych i współpracy międzynarodowej.

Pan dr Mirosław Różycki zarówno w trakcie zatrudnienia w PIWet-PIB w Puławach jak i w Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu wykazywał i wykazuje szeroką aktywność edukacyjno-dydaktyczną. Był aktywnym wykładowcą w PIWet-PIB, prowadząc liczne kursy dla lekarzy weterynarii z zakresu badania mięsa metodą wytrawiania. Prowadził i nadal prowadzi wykłady i ćwiczenia w PIWet-PIB Puławy, SGGW Warszawa, UWM w Olsztynie w ramach specjalizacji „Higiena zwierząt rzeźnych i żywności pochodzenia zwierzęcego”. W 2016 r. prowadził lekcje pokazowe dla uczniów techników weterynarii w Bydgoszczy a także szkolenia z zakresu bezpieczeństwa parazytologicznego żywności dla producentów rolnych w Centrum Doradztwa Rolniczego w Brwinowie . Aktualnie prowadzi wykłady i ćwiczenia dla studentów na Kierunku Weterynarii w Uniwersytecie Przyrodniczym w Poznaniu z przedmiotów : „Parazytologii i inwazyjologia weterynaryjna”, „Dobra praktyka w gospodarstwach mlecznych” a także „Higiena mięsa”, oraz zajęcia w języku angielskim

z przedmiotu fakultatywnego „Parazytologia kliniczna”. Habilitant wykazuje aktywność w kształceniu kadr naukowych. Dwukrotnie był promotorem pomocniczym w przewodach doktorskich. Jest współautorem czterech monografii o charakterze dydaktycznym oraz 19 pozycji będących materiałami szkoleniowymi wykorzystywanymi w szkoleniach specjalistycznych. Wykonał 14 recenzji prac naukowych publikowanych w uznanych periodykach naukowych. W swoim dorobku ma także 4 patenty. Pierwszy z nich o numerze 236775 – dotyczy sposobu wykonania podłoża transportowego dla żywych larwpasożytów, zwłaszcza *Trichinella* spp., kolejny o nr. 236774 dotyczy chemiluminescencyjnego testu enzymatycznego do wykrywania obecności *Anisakis simplex* w żywności., trzeci 37923 pt: Zestaw diagnostyczny do oceny żywotności jaj pasożytniczych nicieni jelitowych. Czwarty 237924 pt: Zestaw diagnostyczny do oceny żywotności jaj nicieni jelitowych, żołądkowo-jelitowych oraz oocyst i cyst pierwotniaków i sposób oceny żywotności jaj pasożytniczych nicieni jelitowych, żołądkowo-jelitowych oraz oocyst i cyst pierwotniaków.

Pan dr Mirosław Różycki jest wyjątkowo aktywny na polu organizatorskim i popularyzacji nauki. Brał aktywny udział w powstawaniu i funkcjonowaniu Krajowego Laboratorium Referencyjnego ds. włośnicy. Był organizatorem ośmiu międzynarodowych konferencji naukowych oraz sześciu seminariów dla koordynatorów badań biegłości w zakresie badania mięsa na obecność włośni i badania ryb na obecność *Anisakis spp.*. Jest członkiem zarządu International Commission of Trichinellosis, był członkiem Rady Naukowej PIWet-PIB VII i VIII kadencja. Aktualnie jest członkiem Rady Programowej Kierunku Studiów Weterynaria UP w Poznaniu. Członkiem EC-expert European Commission od 2004r., jest członkiem International Association of Fish Inspectors (IAFI), a także członkiem PTNW Oddz. Puławy od 2000.

Jest autorem lub współautorem na 74 doniesień na krajowych konferencjach naukowych i 52 na międzynarodowych.

Habilitant brał udział w realizacji 16 projektów badawczych krajowych i międzynarodowych w tym w 6 jako lider zespołu lub grupy, w 4 jako wykonawca, w 5 jako kierownik tematu i jednym jako koordynator krajowy.

Pan dr Mirosław Różycki współpracuje z licznymi zagranicznymi i krajowymi ośrodkami naukowymi w tym: Europejskie Laboratorium Referencyjnym ds. pasożytów. (EURLP Instituto) w Rzymie ,) Federal Institute for Risk Assessment (BfR) w Berlinie, Narodowym Instytutem Zdrowia Publicznego w Bilthoven w Holandii., French Agency For Food, Environmental And Occupational Health & Safety (Anses) we Francji, Animal & Plant Health Agency (APHA) w Wielkiej Brytanii, University of Trás-os-Montes e Alto Douro

(UTAD) i Animal and Veterinary Research Center w Portugalii, Statens Serum Institut w Kopenhadze, Szkoła Główna Gospodarstwa Wiejskiego SGGW w Warszawie, a także Morski Instytut Rybacki - Państwowy Instytut Badawczy w Gdyni. Współpraca ta jest wyjątkowo owocna i poparta licznymi wspólnymi publikacjami naukowymi. Szeroka współpraca międzynarodowa związana jest także z 15 krótkoterminowymi stażami naukowymi. Na podkreślenie zasługuje szczególnie 30 dniowy staż naukowy w centrum OECD w Paryżu, 21 dniowy staż naukowy – w 2003 r. w Federal Institute for Health Protection of Consumers and Veterinary Medicine w Berlinie, a także 14 dniowe staże w 2014 r. w French Agency For Food, Environmental and Occupational Health & Safety (ANSES) oraz w Centre for Infectious Disease Control Netherlands, National Institute for Public Health and the Environment (RIVM) w Bilthoven, Holandii w 2016 r. oraz w Federal Institute for Risk Assessment (BfR) w Berlinie w 2017 r. Jego były i obecne miejsce pracy a także szeroka współpraca badawcza z wieloma ośrodkami naukowymi wyczerpuje wymóg stawiany kandydatom do stopnia dr hab. o wykazywaniu się istotną aktywnością naukową w więcej niż jednej uczelni lub instytucji naukowej. Habilitant ma także znaczącą współpracę z szeroko rozumianym zapleczem gospodarczym. Jest autorem 124 ekspertyz lub innych opracowań wykonanych na zamówienie instytucji publicznych lub przedsiębiorców oraz 100 opinii potwierdzających współpracę z sektorem gospodarczym. Brał także udział w pracach trzech zespołów eksperckich. Szczególne znaczenie w dorobku habilitanta ma wdrożenie pt. System zdalnego sprawdzania umiejętności lekarzy w zakresie badania mięsa na obecność włośni „Betatest”, za które zespół autorski otrzymał wyróżnienie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi w 2016r.

Wszystkie wymienione działania Habilitanta są potwierdzeniem znaczącej aktywności naukowej Kandydata do stopnia dr hab. Moja ocena całokształtu osiągnięć Habilitanta, w tym naukowych, dydaktycznych, popularyzatorskich oraz organizacyjnych jest wysoka. W mojej opinii Pan dr Mirosław Różycki spełnia wymagania stawiane kandydatom ubiegającym się o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego określone w art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. 2018 poz. 1668 z późniejszymi zmianami).

prof. dr hab. n. wet.
Krzysztof Tomczuk